

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Декан гуманітарно-педагогічного факультету

_____ І.М. Савицька
“ 4 ” червня 2022 р.

«СХВАЛЕНО»
на засіданні кафедри
міжнародних відносин і суспільних наук
протокол № 9 від 3 травня 2022 р.
в.о. завідувача кафедри
_____ В.В. Стрілець

«РОЗГЛЯНУТО»
Гарант ОП
«Міжнародні відносини,
суспільні комунікації та регіональні студії»
_____ С.О. Білан

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Зовнішня політика країн Азії

напрямок підготовки 29 – міжнародні відносини

спеціальність 291 – міжнародні відносини, суспільні комунікації
та регіональні студії

факультет гуманітарно-педагогічний

Розробник: кандидат історичних наук, доцент кафедри міжнародних
відносин і суспільних наук Лановюк Л.П.

Київ – 2022 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Зовнішня політика країн Азії

Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь		
Галузь знань	29 – міжнародні відносини (шифр і назва)	
Спеціальність	291 – міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії (шифр і назва)	
Освітній ступінь	I освітній ступінь	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	Вибіркова	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Кількість змістових модулів	2	
Курсовий проект (робота) (якщо є в робочому навчальному плані)	_____	
Форма контролю	Екзамен	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	2022/23	
Семестр	7	
Лекційні заняття	15 год.	
Практичні заняття	-	
Семінарські заняття	30 год.	
Самостійна робота	75 год.	
Індивідуальні завдання	-	-
Кількість тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних самостійної роботи студента –	3 год. 4 год.	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою курсу є вивчення природи та закономірностей розвитку зовнішньої політики в провідних країнах Азії у др. пол. XX ст. – на межі XXI ст. з проєкцією на сьогодення, визначення місця та ролі зовнішньої політики країн азійського регіону у системі сучасних міжнародних відносин.

Необхідність викладання такого курсу зумовлена стрімким зростанням ролі ряду держав азійського регіону на міжнародній арені.

Вивчення дисципліни передбачає низку **завдань**:

- ознайомлення студентів із понятійно-категоріальним апаратом курсу;
- розуміння історичних, культурно-цивілізаційних, геополітичних, суспільно-економічних, політико-правових, етнодемографічних і природно-кліматичних особливостей розвитку країн Азії, що зумовили пріоритетні напрямки у сфері міжнародних відносин;
- формування вміння використовувати інформацію курсу у майбутній фаховій роботі.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен **знати**:

- основні поняття та терміни, які є визначальними у сфері міжнародних відносин щодо країн Азії;
- концептуальну проблематику та основні вектори міжнародних відносин країн Азії;
- характер впливу зовнішньої політики країн Азії на світову систему міжнародних відносин;

а також **вміти**:

- знаходити необхідну літературу, документи, довідкові матеріали з проблематики дисципліни;
- орієнтуватися у сучасних тенденціях та напрямках розвитку міжнародних відносин країн Азії, а також використовувати набуті теоретичні знання при їхньому аналізі;
- висловлювати власні судження та погляд стосовно тих чи інших напрямків зовнішньої політики країн Азії;
- застосувати отримані знання при виконанні службових обов'язків після закінчення навчального закладу.

Набуття компетентностей:

- **загальні компетентності (ЗК):**

ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі і знань про природу і суспільство, та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового образу життя.

ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК8. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

- фахові (спеціальні) компетентності (ФК):

СК2. здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.

СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міждисциплінарних дослідженнях.

СК5. Здатність аналізувати вплив світової економіки, міжнародного права та внутрішньої політики на структуру й динаміку міжнародних відносин та зовнішньої політики держав.

СК8. Усвідомлення національних інтересів України на міжнародній арені.

СК9. Здатність застосовувати знання характеристик розвитку країн та регіонів, особливостей та закономірностей глобальних процесів та місця в них окремих держав для розв'язання складних спеціалізованих задач і проблем.

СК13. Здатність аналізувати діяльність міжнародних недержавних акторів та транснаціональні відносини.

3. Програма навчальної дисципліни для повного терміну денної форми навчання

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	ін д	с. р.		л	п	ла б	ін д	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Зовнішня політика країн Східної та Південно-Східної Азії												
Тема 1. Зовнішня політика Китайської Народної Республіки	8	1	2			5						
Тема 2. Зовнішня політика Японії	8	1	2			5						
Тема 3. Корейська проблема в міжнародних відносинах II пол. XX ст.- поч. XXI ст.	8	1	2			5						
Тема 4. Держави Індокитаю в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Тема 5. Зовнішня політика Індонезії, Малайзії та Філіппін в 90-ті рр. XX — на початку XXI ст.	8	1	2			5						

Тема 6. Монголія в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Разом за змістовим модулем 1	48	6	12			30						
Змістовий модуль 2. Зовнішня політика країн Центральної та Південної Азії												
Тема 7. Зовнішня політика Індії в II пол. XX — на поч. XXI ст.	8	1	2			5						
Тема 8. Зовнішня політика Пакистану в 90-ті рр. XX — на початку XXI ст.	8	1	2			5						
Тема 9. Афганістан в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Тема 10. Зовнішня політика Ірану в 90-ті рр. XX — на поч. XXI ст.	8	1	2			5						
Тема 11. Іракська проблема в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Тема 12. Роль та місце Таїланду, М'янми, Республіки Бангладеш, Шрі-ланки в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Тема 13. Зовнішня політика Саудівської Аравії на сучасному етапі	8	1	2			5						
Тема 14. Йорданія в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Тема 15. Роль та місце Ємену, Оману, Бахреїну, ОАЕ, Катару в сучасних міжнародних відносинах	8	1	2			5						
Разом за змістовим модулем 2	72	9	18			45						
Усього годин	120	15	30			75						

4. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Зовнішня політика Китайської Народної Республіки	2
2	Зовнішня політика Японії	2
3	Корейська проблема в міжнародних відносинах II пол. XX ст.-	2

	поч. ХХІ ст..	
4	Держави Індокитаю в сучасних міжнародних відносинах	2
5	Зовнішня політика Індонезії, Малайзії та Філіппін в 90-ті рр. ХХ — на початку ХХІ ст.	2
6	Монголія в сучасних міжнародних відносинах	2
7	Зовнішня політика Індії в II пол. ХХ — на поч. ХХІ ст.	2
8	Зовнішня політика Пакистану в 90-ті рр. ХХ — на початку ХХІ ст.	2
9	Афганістан в сучасних міжнародних відносинах	2
10	Зовнішня політика Ірану в 90-ті рр. ХХ — на поч. ХХІ ст.	4
11	Іракська проблема в сучасних міжнародних відносинах	2
12	Роль та місце Таїланду, М'янми, Республіки Бангладеш, Шрі-ланки в сучасних міжнародних відносинах	2
13	Зовнішня політика Саудівської Аравії на сучасному етапі	2
14	Йорданія в сучасних міжнародних відносинах	2
15	Роль та місце Ємену, Оману, Бахрейну, ОАЕ, Катару в сучасних міжнародних відносинах	2

5. Самостійна робота під керівництвом НПП

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Зовнішня політика Китайської Народної Республіки	5
2	Зовнішня політика Японії	5
3	Корейська проблема в міжнародних відносинах II пол. ХХ ст.- поч. ХХІ ст..	5
4	Держави Індокитаю в сучасних міжнародних відносинах	5
5	Зовнішня політика Індонезії, Малайзії та Філіппін в 90-ті рр. ХХ — на початку ХХІ ст.	5
6	Монголія в сучасних міжнародних відносинах	5
7	Зовнішня політика Індії в II пол. ХХ — на поч. ХХІ ст.	5
8	Зовнішня політика Пакистану в 90-ті рр. ХХ — на початку ХХІ ст.	5
9	Афганістан в сучасних міжнародних відносинах	5
10	Зовнішня політика Ірану в 90-ті рр. ХХ — на поч. ХХІ ст.	5
11	Іракська проблема в сучасних міжнародних відносинах	5
12	Роль та місце Таїланду, М'янми, Республіки Бангладеш, Шрі-ланки в сучасних міжнародних відносинах	5
13	Зовнішня політика Саудівської Аравії на сучасному етапі	5
14	Йорданія в сучасних міжнародних відносинах	5
15	Роль та місце Ємену, Оману, Бахрейну, ОАЕ, Катару в сучасних міжнародних відносинах	5
	Разом	75

6. Індивідуальні завдання

1. КНР – основні проблеми та перспективи двосторонніх і багатосторонніх відносин
2. Відносини КНР та США на межі століть.
3. Основні тенденції китайсько-індійських відносин на сучасному етапі.

4. Японсько-американські відносини.
5. Японсько-російські відносини. Проблема «північних територій».
6. Відносини Японії з країнами Південно-Східної Азії.
7. Війни в Індокитаї в контексті міжнародних відносин сучасності.
8. Основні тенденції зовнішньої політики В'єтнаму.
9. Афганське питання в міжнародних відносинах.
10. Проблема ісламського фундаменталізму в міжнародних відносинах.
11. Країни Південно – Східної Азії в регіональній та світовій політиці.
12. Регіональне значення АСЕАН.
13. Шляхи врегулювання Близькосхідної кризи.
14. Міжнародна діяльність Організації Ісламська Конференція.
15. Зовнішня політика Іраку в часи правління Саддама Хусейна.
16. Кувейт і війна у Перській затоці.
17. Чинники формування зовнішньої політики країн Азії.
18. Регіональні конфлікти: передумови, причини, зміст, характер.
19. Зовнішня політика Ізраїлю.
20. Зовнішня політика Туреччини.

7. Контрольні питання для визначення рівня засвоєння знань студентами

Розгорнуті відповіді

1. Зовнішня політика КНР в II пол. XX ст. – поч. XX ст.
2. Основні тенденції китайсько-індійських відносин в II пол. XX ст. – поч. XX ст.
3. Відносини КНР та США в II пол. XX ст. – поч. XX ст.
4. Японсько-американські відносини в II половині XX ст. – поч. XX ст.
5. Японсько-російські відносини. Проблема «північних територій».
6. Відносини Японії з країнами Південно-Східної Азії.
7. Війни в Індокитаї в контексті міжнародних відносин.
8. Основні тенденції зовнішньої політики В'єтнаму.
9. Афганське питання в міжнародних відносинах.
10. Проблема ісламського фундаменталізму в міжнародних відносинах.
11. Основні тенденції зовнішньої політики Республіки Корея в II половині XX ст. – поч. XX ст.
12. Основні тенденції зовнішньої політики Корейської Народно-Демократичної Республіки в II половині XX ст. – поч. XX ст.
13. Проблема возз'єднання Кореї в контексті міжнародних відносин II половини XX ст. – поч. XX ст.
14. Основні тенденції зовнішньої політики Республіки Індія в II половині XX ст. – поч. XX ст. – поч. XX ст.
15. Основні тенденції політико-економічного розвитку та зовнішньої політики Королівства Саудівська Аравія в II половині XX ст. – поч. XX ст.
16. Шляхи врегулювання Близькосхідної кризи.
17. Чинники формування зовнішньої політики країн Азії.
18. Регіональні конфлікти: передумови, причини, зміст, характер.
19. Регіональне значення АСЕАН.

20. Проблема ісламського фундаменталізму в міжнародних відносинах.

Зразки тестових завдань

1. Коли було підписано мирний договір у Сан-Франциско?

- 1) травень 1947 р.
- 2) вересень 1951 р.
- 3) лютий 1952 р.
- 4) листопад 1955 р.

2. Проголошення Китайської Народної Республіки відбулося:

- 1) жовтень 1949 р.
- 2) грудень 1949 р.
- 3) лютий 1950 р.
- 4) травень 1953 р.

3. Коли Індія була проголошена «суверенною демократичною республікою»?

- 1) 1947 р.
- 2) 1950 р.
- 3) 1951 р.
- 4) 1952 р.

4. Єврейська держава Ізраїль була проголошена в:

- 1) листопад 1947 р.
- 2) травень 1948 р.
- 3) лиень 1952 р.
- 4) жовтень 1951 р.

5. У 1951 р. Японія відмовилася від прав і претензій на території:

- 1) Кореї, Тайваню, острова Пенхуледао
- 2) Тайваню, островів Спратлі та Парасельські
- 3) Кореї, Південного Сахаліну, Курильських островів
- 4) Тайваню, Кореї, островів Спратлі, Пенхуледао, Південного Сахаліну, частини Курильських островів

6. Процес ліквідації колоніального панування й надання політичної незалежності народам отримав назву:

- 1) демобілізація
- 2) деколонізація
- 3) деідеологізація
- 4) демократизація

7. Ударною силою так званої «культурної революції» в Китаї були загони учнівської молоді, так звані «червоні охоронці», або китайською мовою — :

- 1) хуацяо
- 2) цяофані
- 3) хунвейбіни
- 4) цзаофани

8. Яку назву отримали керівники Кхмерської комуністичної партії?

- 1) червоні кхмери
- 2) чорні кхмери
- 3) білі кхмери
- 4) кращі кхмери

9. Яку назву отримала течія в країнах Середнього і Близького сходу у 80-х рр., що вимагала повернення до «фундаменту» — витоків ісламу та Корану — і переоблаштування суспільного життя на їх основі?

- 1) Ісламський соціалізм
- 2) ісламський націоналізм

3) ісламський фундаменталізм 4) ісламський шовінізм

10. Уряд Китайської Народної Республіки у 1949 р. очолив:

- 1) Чан Кайши 2) Лю Шаоці
- 3) Мао Цзедун 4) Хуа Гофен

11. Хто став президентом Індонезії в серпні 1945 р.?

- 1) Хо Ші Мін 2) А.Сукарно
- 3) Пол Пот 4) Н.Сіанун

12. Назвіть прізвище короля, який у 1952–1999 рр. правив в Йорданії:

- 1) Я.Арафат 2) С.Хусейн
- 3) Р.Хомейні 4) Х.Амін

13. Що таке «стежка Хо Ші Міна»?

- 1) це так званий «в'єтнамський шлях» побудови комунізму в країні з урахуванням місцевих особливостей
- 2) система стратегічних шляхів через Лаос і Камбоджу, якими Північний В'єтнам (ДРВ) надавав допомогу комуністам Південного В'єтнаму
- 3) напрямок наступу військ ДВР на Сайгон — столицю Південного В'єтнаму
- 4) програма розвитку соціально-економічної сфери в'єтнамського суспільства на 50 років

14. У якій країні діє Рада стражів ісламської революції як вищий контрольно-наглядний орган над законодавчою та виконавчою владою?

- 1) Афганістані 2) Ірані
- 3) Туреччині 4) Пакистані

15. Якими були реальні результати «культурної революції» в Китаї?

- 1) підвищення рівня культури всього населення, перехід до загальної обов'язкової середньої освіти
- 2) розгром партійної опозиції та встановлення абсолютної влади і культу особи Мао Цзедуна
- 3) поєднання традиційної і нової соціалістичної культури Китаю
- 4) зниження рівня культури населення та запровадження високої оплати за навчання

16. Результатом війни «Перша інтифада» між Ізраїлем і палестинцями у 1987–1996 рр. стала(-о):

- 1) розробка і початок реалізації плану «Дорожня карта»
- 2) будівництво Ізраїлем стіни уздовж кордону
- 3) надання Ізраїлем обмеженої автономії палестинцям
- 4) знищення ізраїльських поселень у секторі Газа

17. Установіть відповідність між датами і подіями

1) серпень 1945 р.	А) початок реформ у Китаї під керівництвом Ден Сяопіна
2) травень 1947 р.	Б) набрання чинності нової Конституції Японії
3) січень 1959 р.	В) перемога «ісламської революції» в Ірані
4) грудень 1978 р.	Г) перемога Кубинської революції
5) лютий 1979 р.	

18. Установіть відповідність між поняттями та їх значеннями

1) авторитаризм	А) навмисне й систематичне знищення окремих груп населення за расовими, національними чи релігійними ознаками, а також навмисне створення життєвих умов, розрахованих на повне або часткове знищення цих груп
2) геноцид	Б) об'єднання окремих частин в одне ціле (економічне, політичне, соціальне об'єднання окремих країн)
3) інтервенція	В) прагнення до відокремлення, притаманне переважно національним меншинам у багатонаціональних державах, спрямоване на відтворення й створення самостійних держав або національно-державних автономій
4) інтеграція	Г) значне зосередження влади в руках однієї особи або групи осіб в умовах різкого обмеження політичних свобод і ролі представницьких органів
5) сепаратизм	

19. Установіть хронологічну послідовність подій

- 1) укладання Договору Ріо-де-Жанейро між США і латиноамериканськими республіками
- 2) створення Асоціації держав Південно-Східної Азії (АСЕАН)
- 3) перехід до «глобального співробітництва» Японії із США
- 4) відмова Японією від визнання кордонів із СРСР і Китаєм, що склалися після Другої світової війни

8. Методи навчання

У навчальному процесі використовувалися різноманітні форми та методи роботи: читання лекцій, проведення семінарських занять, письмовий контроль у формі тестування та розгорнутих відповідей, організація самостійної роботи студентів під керівництвом викладача, керівництво та контроль за виконанням творчих індивідуальних завдань, заохочення студентів до дискусій із проблемних питань, що виносяться на розгляд в плані практичних занять.

9. Форми контролю

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, модульного (проміжного), підсумкового (семестрового) контролю.

Поточний контроль

Поточний контроль проводиться викладачами у ході аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів за визначеною темою. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є підсумковий контроль за змістовими модулями.

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- Виступ з основного питання.
- Усна наукова доповідь.
- Доповнення, запитання до виступаючого, рецензія на виступ.
- Участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття.
- Аналіз джерельної і монографічної літератури.
- Письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи тощо).
- Реферат, есе (письмові роботи, оформлені відповідно до вимог).

Результати поточного контролю (поточна успішність) є основною інформацією для визначення підсумкової оцінки з дисципліни при рубіжному модульному контролі.

Результати поточного контролю заносяться до журналу обліку роботи академічної групи. Позитивна оцінка поточної успішності студента за відсутності пропущених і невідпрацьованих семінарських занять, позитивні оцінки за модульні роботи є підставою допуску до підсумкової форми контролю – іспиту.

Модульний контроль (МК) проводиться відповідно до графіка навчального процесу. Оцінка модульного контролю виставляється з урахуванням результатів проведеного контрольного заходу даного МК. Контрольні заходи модульного контролю проводяться під час семінарських занять в академічній групі відповідно до розкладу занять.

Контрольні заходи модульного контролю проводяться у комбінованій формі: у вигляді тестування та письмових контрольних робіт. В окремих випадках можна застосовувати й інші форми модульного контролю: письмові завдання, усні колоквіуми та ін. Вид контрольного заходу та методика урахування складових модульного контролю при визначенні оцінки за МК розробляється викладачам і затверджується кафедрою.

До контрольного заходу відповідного модульного контролю студент допускається незалежно від результатів поточного контролю. На консультаціях

студент може відпрацювати пропущені семінарські заняття, захистити індивідуальні завдання, а також ліквідувати заборгованості з інших видів навчальної роботи.

У разі відсутності студента на контрольному заході модульного йому надається право на повторне складання в індивідуальному порядку.

Підсумковий (семестровий) контроль. Позитивна оцінка поточної успішності (сумарного результату поточної і модульної оцінки за семестр) за умови відсутності пропущених або невідпрацьованих семінарських занять є підставою допуску до підсумкової форми контролю.

З дисципліни передбачена така форма звітності, як іспит, що проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою дисципліни згідно з «Положенням про екзамени та заліки в Національному університеті біоресурсів і природокористування України».

У НУБіП України використовується рейтингова форма контролю після закінчення логічно завершеної частини лекційних та практичних занять (модуля) з певної дисципліни. Її результати враховуються під час виставлення підсумкової оцінки. Рейтингове оцінювання знань студентів не скасовує традиційну систему оцінювання, а існує поряд із нею. Воно робить систему оцінювання більш гнучкою, об'єктивною і сприяє систематичній та активній самостійній роботі студентів протягом усього періоду навчання, забезпечує здорову конкуренцію між студентами у навчанні, сприяє виявленню і розвитку творчих здібностей студентів.

Форма проведення семестрового контролю є комбінованою (частково усна - при проведенні співбесіди, частково письмова - при відповідях на теоретичні питання та тестуванні тощо), зміст і структура екзаменаційних білетів (контрольних завдань), критерії оцінювання визначаються рішенням кафедри та зазначаються у робочій програмі навчальної дисципліни й доводяться до відома студентів на першому занятті.

Іспит є обов'язковою підсумковою формою контролю, яка дає змогу оцінити системне, а не фрагментарне засвоєння навчального матеріалу і не може бути зведена до рівня поточних форм контролю. Оцінка за екзамен «автоматично» не виставляється.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який систематично працював протягом семестру, показав під час іспиту різнобічні і глибокі знання програмного матеріалу, вміє вільно виконувати завдання, передбачені програмою, засвоїв основну та знайомий з додатковою літературою, усвідомив взаємозв'язок окремих розділів дисципліни, їхнє значення для майбутньої професії, виявив творчі здібності у розумінні та використанні навчально-програмного матеріалу, виявив здатність до самостійного оновлення і поповнення знань.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який виявив повне знання навчально-програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу, що рекомендована програмою, показав стійкий характер знань з дисципліни і здатний до їх самостійного оновлення і

поповнення у ході подальшого навчання.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який виявив знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання, справляється з виконання завдань, передбачених програмою, допустив окремі похибки у відповідях на іспиті і при виконанні іспитових завдань, але володіє необхідними знаннями для їх подолання під керівництвом викладача.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не виявив достатніх знань основного навчально-програмного матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може без допомоги викладача використати знання при подальшому навчанні, не спромігся оволодіти навичками самостійної роботи.

10. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання студента відбувається згідно положення «Про екзамени та заліки у НУБіП України» від 27.02.2019 р. протокол № 7 з табл. 1.

Таблиця 1. Співвідношення між національними оцінками і рейтингом здобувача вищої освіти

Оцінка національна	Рейтинг здобувача вищої освіти, бали
відмінно	90-100
добре	74-89
задовільно	60-73
незадовільно	0-59

Для визначення рейтингу студента (слухача) із засвоєння дисципліни **Рдис** (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента (слухача) з навчальної роботи **Рнр** (до 70 балів): **Рдис = Рнр + Рат**

11. Рекомендована література

Основна

1. Газін В. Новітня історія країн Європи та Америки. В 2-х ч. Кам'янець-Подільський, 1996. 311с.

2. Головченко В., Кравчук О. Країнознавство: Азія, Африка, Латинська Америка, Австралія і Океанія: Навчальний посібник. – К., 2006.

3. Головченко В.І. Регіоназнавство: Азія, Африка й Латинська Америка. Київ, ДАУ при МЗС України. 2013.

4. Дахно І. Країни світу: Енциклопедичний довідник. – К., 2006.
5. Дербишайр Д. Денис, Дербишайр Ян. Политические системы стран мира: В 2 т. / Пер. с англ. – М., 2004.
6. Дюрозель Жан-Батіст. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. Київ: Основи, 1995.
7. Ігнат'єв П. Країнознавство. Країни Азії: Навч. посіб. 2-ге вид. – Чернівці, 2006.
8. Історія сучасного світу. Навчальний посібник / Ю.Горбань, В.Петровський, А.Слюсаренко та ін. – К., 2001.
9. Макаренко Є.А., Погорська І.І., Рижков М.М., Чекаленко Л.Д. Америка і Європа у сучасних міжнародних трансформаціях. Київ: Центр вільної преси, 2014.
10. Міжнародні відносини та світова політика: підручник / кер.авт.кол. В.Ю.Крушинський; за ред. В.А. Манжоли. – К., 2010.
11. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980-2000 ті рр.). Гайдуков Л.Ф., Кремень В.Г., Губерський Л.В. та ін. Київ: Либідь, 2001.
12. Кальвокоресси П. Мировая политика после 1945 года: В 2-х кн. / Пер. с англ. – М., 2000.
13. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки. Посібник для студентів історичних і гуманітарних факультетів університетів. – Львів, 2004.
14. Стратегічне партнерство в зовнішній політиці США, ЄС та країн латиноамериканського регіону. Київ: ДУ «Інститут всесвітньої історії Нац. академії наук України», 2016.

Допоміжна

1. Білодід Р., Шергін С. Індикатор глобальних змін. Україна і Південно-Східна Азія в ХХ столітті // Політика і час. – 2001. - № 4
2. Волович О. Між Сходом і Заходом. Туреччина на європейсько-азіатському роздоріжжі // Політика і час. – 1998. - № 8.
3. Горобець І. Індійсько-пакистанська криза 1999 року: її наслідки для Індостану // Людина і політика. – 2000. - № 1.
4. Гусаков В. Ізраїльсько-єгипетський та ізраїльсько-палестинський досвід врегулювання близькосхідного конфлікту. (Історія та перспективи) // Людина і політика. – 2003. - №1.
5. Ігнат'єв П. На порозі епохи Азії. Між Японією й КНР: АСЕАН у добу глобалізації // Політика і час. – 2003. - № 2.
6. Ігнат'єв П. Індія на шляху до лідерства в Південній Азії. – Чернівці: Книги – ХХІ століття, 2006.
7. Кейта М. Багатообіцяюче співробітництво // Політика і час. – 2000. - № 1-2.
8. Макух В. Сучасні тенденції алжирської дипломатії // Людина і політика. – 2002. - № 2.
9. Рижков М.М., Зайцева М.В. Взаємодія країн БРІКС у постбіполярному світі. Київ: Центр вільної преси, 2017.

10.

Roett Riordan, Paz Guadalupe . Latin America and the Asian Giants. Evolving Ties with China and India. Washington, D.C.: Brookings Institution Press, 2016. 336 p.

11. Young T. Readings in the International Relations of Africa. Indiana. Indiana University Press: 2016, 384 p.

12. Інформаційні ресурси

1. Незалежний аналітичний центр геополітичних досліджень «БОРИСФЕН ІНТЕЛ» [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://bintel.com.ua/uk/page/about/>

2. Міжнародні відносини і світова політика [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://iir-mp.narod.ru/irip.htm>

3. Інститут сходознавства ім. А. Ю. Кримського [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.nas.gov.ua/UA/Org/publication/books/Pages/default.aspx?OrgID=0000313>

4. Портал зовнішньої політики [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://fpp.com.ua/analytics/>

5. Навчальні матеріали онлайн [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://pidru4niki.com/politologiya/Page-2>

6. Особенности дипломатии в современную эпоху. Лекции А.Н.Панова (відео-матеріали) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=Q7k3oW7nnqA>

7. Країни Азії та Океанії. Міністерство закордонних справ України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/dvostoronnye-spivrobitnictvo/krayini-aziyi-ta-okeaniyi>

8. Близький схід та Африка. Міністерство закордонних справ України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/dvostoronnye-spivrobitnictvo/blizkij-shid-ta-afrika>

9. Національний інститут стратегічних досліджень [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/mizhnarodni-vidnosini/suchasni-tendencii-regionalizmu-v-skhidniy-azii-mozhливosti>

10. Рада зовнішньої політики «Українська призма» [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://prismua.org/regions/asia-and-pacific/>

11. The Люди [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.youtube.com/channel/UCwPzq5yQwczLmivBX8zq7Mw>

12. Хочу домой - программа о путешествиях, в которые вы не поедете [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.youtube.com/channel/UCSYSmbd7f5lok9zkljB9X4A>

13. Глобал-аналітик [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.global-analyt.com/category/%d0%bc%d1%96%d0%b6%d0%bd%d0%b0%d1%80%d0%be%d0%b4%d0%bd%d0%b5-%d0%b6%d0%b8%d1%82%d1%82%d1%8f/>

14. The Center for Strategic and International Studies, CSIS (Центр стратегічних та міжнародних досліджень) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.csis.org/>